

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 38 (1004)

Esmaspäev, 29. detsember 1980

XXXII aastakäik

DMITRI PRANTSU foto.

Head vana-aasta lõppu!

PARTEI-KOMITEES

Parteikomitee järjekordne istung toimus 18. detsembril.

* NLKP liikmeks võeti vastu majandusteaduskonna I kursuse üliõpilased Malle Vokk ja Karib Abdurahmanov ning automaatikateaduskonna automaatika kateedri TUS vanemteadur Andres Kiitam.

* NLKP liikmekandidaadideks võeti vastu keemiateaduskonna V kursuse üliõpilane Sergei Preis, keemiateaduskonna IV kursuse üliõpilane Toomas Vares, energeetikateaduskonna V kursuse üliõpilane Leo Karafin ja automaatikateaduskonna V kursuse üliõpilane Urmas Hiire.

* Olmest ja korra tagamisest meie ühiselamutes rääkisid haldusprorektor H. Eesmaa ja A. Viikna.

* Õppejõudude kohtade täitmisest 1980/81. õppeaastal kõneles õppeprorektor V. Mikkal.

KIITUSKÄSKKIRI

Seoses 1980. aasta vastuvõtukomisjoni töö lõpetamisega avaldas rektor B. Tamm oma häskkirjas kiitust kohusetundliku ja hea töö eest järgmistele õppejõududele ja teenistujatele.

Trüki- ja kirjastusosakonna toimetaja H. Allik, kehalise kasvatus kateedri assistent M. Ani, üldtehnilise teaduskonna vaneminsener L. Domaškina, elektronarvute kateedri nooremteadur T. Evertson, füüsikalise keemia kateedri dotsent K. Kerm, põlevkivikeemia ja -sünteesi problemlabori insener T.-M. Krumme, ehituse ökonomika ja organiseerimise kateedri vanemõpetaja P. Lettens, elektrotehnika aluste kateedri vaneminsener E. Maiste, informatsiooni töötlemise kateedri insener H. Mang, sanitaartehnika kateedri insener

L. Martinsen, metallide tehnoloogia kateedri labori juhataja E. Mens, tööstuse juhtimise ja planeerimise kateedri dotsent V. Murel, toiduainete tehnoloogia kateedri insener V. Namm, mäekateedri dotsent K. Ojaste, üldtehnilise teaduskonna dispetšer S. Pletšova, arvutuskeskuse vaneminsener-programmaerija E. Rootalu, ehitusmehaanika kateedri vanemõpetaja L. Ruga, ehitusmaterjalide kateedri vaneminsener K. Sander, NLKP ajaloo kateedri assistent M. Sergejeva, marksismi-leninismi kateedri insener L. Soom, poliitilise ökonomia kateedri assistent A. Toomas, keelte kateedri vanemõpetaja E. Tõnismann, teadusliku kommunismi kateedri kabinetijuhataja A. Tõnts, autotranspordi kateedri labori juhataja E. Väljaots.

Heinrich Tiido ajaloodoktoriks

EKP Keskkomitee Partei Ajaloo Instituudi erialanõukogu avalikul koosolekul kaitses edukalt doktoriväitekirja «Bolševike agraarpoliitika Eestis 1905.—1940. a.» TPI ühiskonnateaduste teaduskonna dekaan Heinrich Tiido. Ametlikud oponendid ajaloodoktorid professor N. Maslov (Moskva), S. Simelis (Riiast) ja professorid I. Volkov (Tartust) ning R. Pullat (Tälinnast) andsid uurimusele kiitva hinnangu. Nõukogu liikmete üksmeelseks otsuseks oli tunnistada H. Tiido töö ajaloodoktori teadusliku kraadi vääriliseks.

H. Tiido lõpetas Tartu Riikliku Ülikooli ajaloo-keeleteaduskonna 1949. a. 1961. a. kaitses ta kandidaativäitekirja. TPI-s töötab alates 1965. aastast.

õnnitleme

INTENSIIVISTAMINE, EFEKTIIVSUS — TÖÖSTUSE TULEVIK

Sisuliselt peaks see olema juba tänapäev. Meenutagem — NSV Liidu tööstustoodangu juurdekasvust pidi lõppeval viisaastakul 90% saavutamata töhusama töötamise arvel. Intensiivmajandamise iseloomulik näitaja. Esialgsed kokkuvõtted lubavad aga rääkida vaid 75 protsendist. Ilmselt ei saa veel konstanteerida, et majandamise, ressursse kasutamise intensiivsus oleks saavutatud kavandatud taseme. Sellele juhtis tähelepanu ka NLKP Keskkomitee tänavune oktoobripleenum. Ja üks olulisel määral just sellepärast jäägi NSV Liidu tööstustoodangu juurdekasvutempo sellel viisaastakul vajalikust madalamale, umbes 25% tasemele. Protsendid kuidugi protsentideks, kuid sisuliselt tähendab see tööstustoodangu vajakut, pinge kasvu varustajameeste tööväljal ja ostujana akumuleerumist. Niisiis jääb tööstustootmise intensiivistamine, selle ümberorienteerimine eeskätt efektiivsuse suurendamise arvel saavutatavale kasvule paraku veel põhiliselt tulevikulüüesandeks. Kuid algaval viisaastakul peab sellega toime tulema. Nii on fikseeritud põhisuundade projektis: „...viia majandus lõplikult üle intensiivse arengu rööbastele...“

Ümberorienteerimine intensiivmajandamise mudelile on objektiivselt tingitud mitmeist nä sotsiaal- kui majandustegureist. Tootmissfääri tööjõuresursside kasvu lakkamine, kapitalmahutuste aastasumma, samuti majanduskäibesise lisanduvate loodusressursside kasvutempo vähenemine on üldtuntud. Kuid asi ei piirdu üksnes kapitalmahutuste ja loodusressurssidega. Langeb ka tööstuse põhifondide (tootmisvõimsuste) kasvutempo üldse, kuna kapitalmahutuste üldsummast tuleb suhteliselt rohkem kulutada juba sõjajärgsel viisaastakul loodud põhifondide asendamisele. Meie

vabariigis ilmneb see selgesti põlevkivi-, samuti tekstiilitööstuses.

Objektiivselt tegureist tingitud orienteeritus majandamise intensiivmudeli realiseerimisele ongi XI viisaastaku kavandatud NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu põhisuundade üheks peamiseks tunnusooneks. Rahvamajanduse kõigi lülide tegevuses ja selle tulemustes peab saama üha suurema kaalu kvalitatiivne aspekt. Nii on see näiteks metallurgiatööstuses, mille kohta põhisuundades traditsioonilised malmi ja terase tootmise suurendamise ülesanded seekord puuduvad ning areng on orienteeritud eeskätt efektiivsete metalltoodete tootmisele ja nende kvaliteedi tõstmisele. Analoogiline asi on täheldatav enamiku masinatööstuse, samuti teiste tööstus- ja rahvamajandusharude ülesannetes. Küllap esmakordselt on põhisuundades püstitatud ka nii ulatuslikud ülesanded kütuse, energia ja tooraine säästmise valdkonnas.

Säästlikkus ja efektiivsuse suurendamine kuuluvad intensiivse majandamise olemusse. Seejuures on oluline, et nad avalduksid rahvamajanduses lõppeesmärgi saavutamise tasandil.

NLKP XXVI kongressil püstitatud pikaajaline programm-ülesanne — orienteerida majandussüsteemi kõigi lülide tegevus ja tootlused rahvamajanduslike lõppeesmärkide saavutamisele — on leidnud eelseisva viisaastaku põhisuundade projektis arendamist praktilise rakendamise suunas. Reljeefsel avaldub see tootlusprogrammi täitmiseks kavandatud ühtse agrotööstuskompleksi formeerimise ülesande püstitamises. Eesmärgiks on saavutada põllumajandustooraine ja toiduainete tootmise ning tarbijani toimetamise tehnoloogilise ahela kõigi lülide, samuti neid

teenindavate majandusüksuste harmooniline ja ühtse eesmärgile — maa toiduainete ja põllumajandustoorainega varustamisele suunatud tegevus.

Ühtsele lõppeesmärgile sihtorienteeritud majanduskompleksi loomine lubab eeldada efektiivsuse kasvu eesmärgi saavutamise tasandil kompleksi elementide vaheliste vasturääkivuste, n. ö. kompleksi sisemüra vähendamise arvel.

Tööstus on tänaseni arenenud ja areneb eeskätt spetsialiseerumise teed mööda, millele rajanevalt on kujunenud ka tema organisatsiooniline struktuur ning kuigeb selle areng. Spetsialiseerunud tootmisüksuste organisatsioonilise iseseisvumisele kaasneb aga paratamatult iga organisatsioonilise üksuse n. ö. sisemiste eesmärkide ja tootluste tekkimine, mis nii või teisi avalduvad põhittegevuse suunitluses ja seda rahvamajandusliku eesmärgi saavutamise seisukohalt mitte just alati positiivselt. Seepärast on loogiline tööstuse organisatsioonilise struktuuri täiustamine eelkõige tootmise teatud lõppeesmärgi saavutamise aspektist terviklike kompleksüsteemide moodustamise suunas. Üheks selliseks võiks näiteks perspektiivselt kujuneda energeetikakompleks, mis lisaks energia tootmisele peaks loogiliselt haarama ka spetsialiseeritud kütusetootmise ja väärastamise ettevõtteid. Eks sellisel juhul kujuneks toodetava kütuse kvaliteet ja kogu tehnoloogilise ahela struktuur rahvamajanduse energiaga varustamise seisukohalt optimaalseks.

Tööstuse funktsioneerimise efektiivsus sõltub suuresti sotsiaalmajanduslikust keskkonnast, millele ta baseerub, ehk nn. infrastruktuuri seisundist. Viimase olulisteks elementideks on rahvamajanduse teaduslik potentsiaal ja kaadri ettevalmistamise baas. Just teaduse

saavutuste ulatuslik rakendamine on tegur, mis peab kindlustama majanduse intensiivarengu. Vastavalt sellele on ka põhisuundade projektis teaduse arendamine tõstetud rahvamajanduse arendamise ülesannete hulgas esikohale, kusjuures teaduses omakorda just rakenduslik aspekt. Seda on varemgi rõhutatud, kuid edu on visa tulema. On ilmselt vajalik, et tootmine muutuks teadusele vastuvõetlikumaks, kuid teiselt poolt peaks ka teadus ise muutuma loogilisemaks. Teadusjõudude kontsentreerimine peab jätkuma, kuid mitte niivõrd horisontaal-, s. o. põhiliselt uurimistööde teostamise tasandil, vaid eeskätt vertikaalsuunas — ideest praktilise rakenduseini tööstuses. Teadustootmiskondade arvu suurendamine, nende võrgu väljarendamine on teadussaavutuste intensiivsema rakendamise põhisuunaks. Kõrgkooli teaduspotsentiaali rakendamisel on efektiivsuse tagatsemise reserve kateedrite ja teaduskondade jõupingutuste ühendamise ja tootmiskondade-ettevõtetega koostöö arendamise näol. Praegu meie instituudis seda mõnevõrra pidurdavad formaalsed tegurid peaksid olema lihtsasti kõrvaldatavad. (Peamiseks neist eeskätt lepinguliste uurimistööde mahu ja tulemuste arvestamine kateedrite ja teaduskondade võrdsuse vastutavate täitjate kuuluvuse järgi, mis stimuleerib kateedrite omaette tegutsemist ning ei räägi kateedrite ja teaduskondade ühisjõududega teostatavate kompleksuuringute sooritamise kasuks).

Intensiivmajandamise printsiip laieneb täielikult ka kõrgkoolide põhittegevuse, spetsialistide ettevalmistamise valdkonnale. Põhisuundades on püstitatud ülesanne: «Rakendada meetmeid spetsialistide ettevalmistuse kvaliteedi tõstmiseks ja

nende paremaks kasutamiseks rahvamajanduses.» Vajalik ettevalmistamise maht on aga ilmselt juba saavutatud. Tõsi, paljudes ettevõtetes-organisatsioonides kurdetakse küll spetsialistide puuduse üle, mis justkui lubaks järeldada nende ettevalmistamise ebapiisavust. Kuid tuleb silmas pida, et tööjõu defitsiit on meil kahjuks ületüüpiline. Pundus on pea-aegu iga ala töötajast, seejuures rea kutsealade töolistest veel märksa rohkem kui kõrgharidusega spetsialistidest.

Tööjõu defitsiit rahvamajanduses kui selle normaalsel funktsioneerimisel oluliselt häiriv tegur tuleb kõrvaldada. Selline ülesanne on püstitatud ka põhisuundades. Kuna töötajate arvu suurendamine tööjõuresursside täieliku hõivatuse tõttu ei ole võimalik, on tööjõubilansi tasakaalustamise ainsaks teeks töökohtade arvu piiramine eelkõige tootmissfääris ja kõigepealt töötlemas tööstuses. Tuleb toime tulla harjumuspärasest väiksema mitte ainult tööliste, vaid inseneritehniliste töötajate arvuga. On paratamatu, et töötajate esitatavad nõuded seejuures kasvavad. Kvaliteet peab kasvama kvantiteedi ja asuma meie tegevuses juhtpositsioonile. See on etu nõue, millega tuleb spetsialistide õpetamisel ja spetsialistide õppimisel arvestada. Sellele peab olema orienteeritud ka kogu kõrgkooli tegevus, tema suunitlus ja vaim. Praegu veel selles valdkonnas kõik teadagi paigas ei ole. Uus viisaastak oma uute tingimuste ja kvalitatiivselt erinevate ülesannetega on algamas. Jääb soovida, et suudame ka oma tegevuse vastaval tasemel korraldada.

Tööstuse ökonomika ja organiseerimise kateedri juhataja dots. RAIMOND KALA

POLIITINFORMAATORITE ÕPPUSED

Sel õ.-a. viiakse jälle läbi I—IV kursuse poliitinformaatorite õppused. On esinenud EKP Keskkomitee lektor A. Sõrm, väliskommentaator L. Vaheäär, ELKNÜ Keskkomitee lektorite grupi juhataja R. Palmaru jt. Osalenud võivadelda, et oli tore ja kasulik. Kahjuks leidub aga poliitinformaatoreid, kes pole tänaseni õppuste ilmunud. Kuidas organiseerivad nad oma tööd õppertühmas? Ükskoiksust on seni ilmutanud

eriti majandus- ja energeetika-teaduskonnad.

Paljudes õpperühmades pole poliitinformaatorit veel tööle pandud. Mõnel pool pole teda üldse määratud: õpperühmades KM-31, KO-31, EE-51, EV-51 jt. Esile tuleks aga tõsta automaatikateaduskonda, kus lühikese ajaga on saavutatud murrang poliitinformaatorite komplekteerimises.

Igale tulevasele insenerile peaksid need loengud suuresti kasu tooma, laiendama silma-

ringi ja viima kurssi uusimate sündmustega poliitikas.

Tulevikus oleks otstarbekas, et õpperühmade poliitinformaatoreid igal aastal ümber valitaks. Nii saaks laiendada kaasaja sündmustes hästi orienteerivate üliõpilaste ringi ning suurendada nende vastutustunnet. Kõik poliitinformaatorid, kes kevadeni meie üritustest agaralt osa võtavad, saavad õppuste lõppedes sissekande ÜPP raamatusse. Kohtumiseni jaanuaris, kui sessioon juba seljaga!

ÜET poliitinformaatorite õppuste organisator ENE LANG

„Palun teie sõidudokumendid!“

Vaikus. Siis kõlab küsimus: «Mitmekesi postil viibides tuleb transpordivahendite kontrollimist organiseerida: A — üks kontrollib auto tulesid, teine juhi dokumente, kolmas vestleb juhiga, B — igauks kontrollib eraldi?»

Vaikus. Mõtlilikud pilgud. Siis hakkavad pastakad paberil liikuma.

See oli väike pilt 10. detsembril toimunud ÜET teaduskonna ühiskondlike autoinspektorite testateerimisest.

Auditooriumis istus 23 noort inspektorit. Vastajate ees laual olid tabelid. Küsimusi kokku 25, vastuse võimalusi igauhes kaks. Kontrolliti kolmel semestril omandatud teadmisi, ka praktiliste õppuste kogemusi. Kontrollijateks olid Vabariikliku Autoinspektiooni ülema asetäitja Kaljo Vainola ja jaoskonnalemm Axel Kauge.

Mitmed küsimused rõhutasid ÜAI viisakat käitumist kontrollimisel. Kavalamatel küsimustel võis olla ka kaks õiget vastust. Pisut piinlik oli vaaadata, kuidas paar inspektorit vastamise ajal tudengite kombel laua alla piilusid. Nende üllatus oli ilmselt kõige suurem, kui Axel Kauge teatas: «Nüüd kontrollime vastuseid. Igauks märgib oma vale vastuse ringikesega ära.»

ruumuste kokkuvõtmine näitas kõikide osavõtjate edukust, mõõdalaskmiste arv kõikus lubatud piires. Testi sooritanud saavad vastava eriala lõpetanu tõendi. Selle alusel antakse RAI-s välja ÜAI tunnistus ja siis on tegemist tõelise RAI töötajaga meie instituudi juures. Need vähesed, kellel puuduvad autojuhiloa, hakkavad tegema propagandatööd.

Lõpetajate hulgas oli 8 tudengiga ülekaalus MA eriala. MM, MP, MT, AK ja AA-st oli igauhest 2—3 tudengit.

Üks eksamineerituist, Margus Tois MA-51: «Kursus tundus natuke pikavõitu. Arvasime, et atesteeritakse tõsise vestluse abil. Test oli tõeline üllatus.

Miks ÜAI kursuse läbi tegin? MA ja ÜAI erialad on lähedased, pealegi kulub omandatu marjaks ära spordikohtuniku ülesannete täitmisel. Siit siis ka minu praktiline huvi asja vastu.»

Nii et lähemal ajal võib teie auto kontrollimisel kõlada juba TPI tekli kandja suust: «Tere õhtust! Siin ühiskondlik autoinspektor Tois. Te rikkusite mõõdasõidu eeskirju. Palun teie sõidudokumendid!»

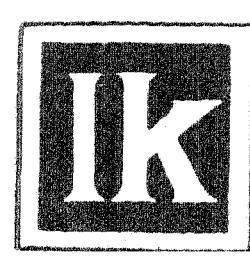
KAIDU JALAKAS MA-91

ÜLIÕPILASTE VÕISTLUSTÖÖDE VABARIIKLIKU KONKURSI LAUREAADID NLKP AJALOOS 1980

- III preemia**
- PEETER KUULPAK (LR-21).** V. I. Lenini sotsialistliku revolutsiooniteooria ja nädalisa revolutsiooniprotsess. Juhendaja prof. P. Laria.
  - VEIKO SPIIT (MP-21).** Tehniline progress tootmiskondades «Talleks» (1944—1979). Juh. prof. P. Laria.
  - ANNIKA ABEL (TI-31).** Lenin ja Eesti. Juh. prof. P. Laria.
  - INGA ALANGO (TI-31).** Eesti-maa kommunistliku organisatsiooni tegevus Eesti Tõrerahva Kommuni eel. Juh. prof. P. Laria.
  - TIIT KUULI (EE-21).** Eesti-maa Leninliku Kommunistliku Noorsoo-

- ühingu rajamine. Juh. dots. kt. A. Heibe.
  - OLEV-ERIK LEINO (EE-21).** Eesti-maa Kommunistliku Partei esimene kongress. Juh. dots. kt. A. Heibe.
- Diplom**
- ANNE KEUTZWALD, MAIRE KÖNNUSAAR (TI-41).** TPI osa Eesti Üliõpilaste Ehitusmaleva ajaloo. Juh. dots. A. Sunila.
  - ILONA KUBER, TERJE LUIK (TP-41).** TPI rahvamalev ja tema osa spetsialistide ettevalmistamisel. Juh. dots. A. Sunila.
  - ELLE KUUSIK (TE-41).** Eesti-maa Kommunistliku Partei — kol-

- hoosikorra loomise organiseerija ja juhtija. Juh. dots. A. Sunila.
- HELVE RIIVE (TR-41).** 1924. aasta 1. detsembril illestõus (illestõusu 55. aastapäeva puhul). Juh. dots. A. Sunila.
- KATRIN MOISA (TI-31).** ELKNÜ sotsialistlike ümberkujunduste perioodil. Juh. prof. P. Laria.
- LEHO TOMPS (EK-21).** Nõukogude Liidu vastu suunatud fašistliku sõjamasina sünd ja häving. Juh. dots. H. Tiido.
- SIRLY AEL (TI-31).** Rahvus-küsimusest Eestis. Juh. prof. P. Laria.
- HELLE RAAG (TI-31).** Kommunistlike parteide ja sotsialistlike riikide suhtumisest religiooni ja kirikusse. Juh. prof. P. Laria.

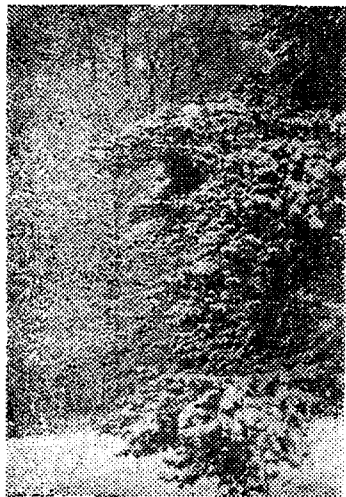
Kui te ükskõik milliselt Tallinna külaliselt küsiskite, mida te meie linnas kõige enam näha soovib, nimetab ta kindlasti esimese kolme hulgas olümpia purjespordikeskust. Seda tõis- asja ja väljendit «oma silm on kuningas» austades käis inter-klubi möödunud nädalal Pirital. Ekskursioonist said kasu kõik osavõtjad. Kellele kangas-

tusid giidi- ja hostessiametiga seotud mälestused regatipäevilt, kellele meenusid olümpialaupäevakud, kõige huvitavam oli neil, kelle ees olümpia keskuse väravad seni suletuks olid jäänud. Meeldejäanud kirja pannes ei saa mööda minna hotellist «Sport» lakooniliselt, kuid maitsekalt ning praktiliselt sisusta-

tud numbrite ja eeskujulike abiruumidega, kuhu meil tänu vastutulelikule korrusevalvurile pilku heita õnnestus. Jät-sime kasutamata ahvatleva võimaluse hetkeks maha istuda kutsuvas kohvibaaris ning väljusime läbi automaatselt töötava välisustepaari, et paari-kümne sammu järel uuesti siseneda, seekord pressikeskuses-

se. Harjumatu tundus siin valitsev vaikus. Tänu klubi giiditöö ministri Rita elavale kirjeldusele võisime endile siiski ette kujutada seda pingelist tööõhkkonda, mis oli siin vaid mõned kuud tagasi.

IK pressiminister ERIK LEINO EE-31

vedru pinguldub liksat
loksat häälitsevad hammas-
rattad
ja talveaega tiksub kell
mis lendab maa kohal
suured valged tiivad laiail
nagu lumesadu
kaunis on ta oma lennuhoos
ning täiuslikkuses
sihverplaadil liiguvad osutid
keres tuksub talvesüda
jäätaades raginal jõed ja järved
rüütades lumme metsad ja
põllud
joonistades inimnägudele
kahvatuid mustreid
puistates üksildaste tubade
nurkadesse
näpuotsatäite kaupa lund
ja räitsakad langevad nagu
valge kardin
alla maa peale
TIKSUB TALVEKELL
TUksUB TALVESÜDA

PEETER NOVOD

MA KARDAN

Küsimärk kasvab üle
kõikidest lihtsatest lausetest
kõik sõnad on varsti tal süles
ja ta kannab neid kõikjal mu
kannul
üha kiiremal sundival sammul
üle tundide päevade kuude
Kiirust lisame juurde ja juurde
kuid ma kardan et üle nii
astume
ka sellest hetkest mis andma
peaks vastuse

KÜSIMUS

Korduvast külmumisohus
kustuva kamina valguses
jahtunud asemelohus
kõltnud kuukiirte kalguses
kuhu küll poeksin varju ma
tuleva talvega harjuma?

ÜHINE LAUL

Mööduva aasta lõpuossa jäi
Helsingi Tehnikaülikooli ja TPI
kammerkooride ühine kontsert
Glehni lossis.

Kontserdi esimese poole
sisustas Helsingi koor, kelle esi-
tuses kõlasid F. Mendelssohn-
Bartholdy, O. di Lasso, Dep-
res' ja soome heliloojate teo-
sed. Publiku südame võitis
soome rahvalaul «Venehessä»
(«Paadis»).

Helsingi Tehnikaülikooli koor
on noor, vaid viis aastat vana.
Esimene avalik kontsert anti
hiljuti Helsingis. Tallinna tul-
di õppima ja kogemusi oman-
dama, nagu märkis noor diri-

LUBADUSED,
LUBADUSED

Kuidas tuleks suhtuda luba-
dustesse?

On ilmne, et kaugeltki kõiki
lubadusi, mis kord antud, ei
täideta. Küllap on igaüks meist
kuulnud kriitikat lubaduste
võtjate adressil. Kui teine sind
ait veab ja sina seetõttu kol-
mandat ait vead, ütleb kolmas
sulle: «Liiga kergekäeliselt suh-
tute lubadustesse!»

Milline lubadus on siis usu-
tav? Kuidas karistada inimest,
kes jättis lubaduse täitmata?
Kas ainult sekundi mürdosa
pikkuse hukkamõistva pilgu-
ga?

üks tee läks unes katki
kas päevadeski käidav
ning olla mitte näida
võiks palju enamatki
mis silmale on kaugel
ei kõrvagagi kuule
kui une hellad huuled
ei suudle silmalauge

Kellele ulatab käed
tilluke tänavapoiss
kui on lõppemas pakasepäev
kui külmad on trepikojad?
Kõik poisid on kellegi pojad
1980

EVA ADAMSON

gent Paavo Alanne. Lauljaiks
on peaaegu eranditult üliõpi-
lased, keskmine vanus 22 aastat.

Kontserdi teises pooles esines
meie kammerkoor Karin Rööbi
juhatusel. Eriti soojalt võitis
publik vastu V. Tormise «Jaa-
nilaulud» ja Thompsoni «Pul-
malaulu». Lõpetuseks esitasime
koos külalistega F. Men-
delssohn-Bartholdy «Abschied
wona Walde», E. Arro «Kiige-
laulu» ja E. Oja «Kangakudu-
mise laulu».

Järgnes koosviibimine, mida
alustasime ühiselt «Gaudeamu-
sega». Jäime vastastikkü-
lema, et see polnud meie koore
esimene ja viimane kohtumi-
ne.

KÜLLIKI KULL
KÜ-31

Kord lubas grupivend mulle,
et toob minult laenatud labo-
ri järgmisel päeval tagasi.
Unustas. Andsin andeks. Lu-
bas järgmisel päeval tuua. Ei
toonud. Andis lubaduse: kui ta
ka järgmisel päeval laborit ei
too, sõõb ta oma vorraimütsi
ära.

Oli võigas vaadata, kuidas
suupärasteks tükkideks rebi-
tud tekkel aeglases tempos
grupivenna kurku kadus. Siia-
maani annavad tal tunda see-
deeldundite tõsised kahjustu-
sed. Mõte temast sunnibki mind
aeg-ajalt arutlema: kuidas siis
ikkagi nende lubaduste andmise
ja võtmisega jääb?

JAANA STROOM

Arvatavasti tundsid paljud,
et tipi publikuga on midagi
tõsist juhtunud. Rahvas juu-
beldas, karjus, plaksutas tormi-
liselt, trampis, kõikus ja laulis
isegi kaasa «Shake, baby, sha-
ke» Ivo Linna õhutusel. Teisel
kontserdil oli kaasaelamist roh-
kemgi tunda, oli see ju hüvas-
tijätt «Rock-Hotelliga» kuni
järgmise kontserdini uuel aastal.
«Rock-Hotelli» tegi oma töö
hästi. Asi polnud vist ainult
eesti parimate rockmuusikute,
vaid ka muusikas endas, mida
rahvale pakuti. See oli tõeline
rock'n'roll sellisena, nagu ta
oli kaugel siit Eestist sündi-
nud.

Kindlasti ei jätnud kontsert
külmaks ka meie rektorit Bo-
ris Tamme (kes ka ehk ise
unistaks mängida klaveril sel-
liseid passaaže nagu Margus
Kappel) ja õppeproktorit Val-
dek Mikkalit, kel terve kont-
serdi vältel oli naeratus näol.
Rock'n'roll — kohati rajuline,
kohati mahe ja liüriline, unis-
tav ja lembeline, kisub vägisi
kaasa, tekitab hea tujuga ja val-
lutab lõpuks kogunisti.

See on Ivo Linna, kes tänu
oma mõnusale häälele oskab
rock'n'rollist teha elamuse. Ees-
ti ainuke stiilne rock'n'rolli
laulja, laulja, kes seda muusi-
kat armastab. Teist sellist ei ole
ega vist tulegi.

Margus Kappel, kes oma kla-
verimänguga sarnaneb metsi-
kule Jerry-Lee Lewisele, kelle
boogie-woogied voolavad kui
Memphis Slimi või John-Lee
Hookeri sõrmedest, kohe kui
nad klahve puudutavad. Kappel
grotek ja kindlasti ka
humor aitavad lähendada va-
na head rocki kaasaegsele pub-
likule.

Andres Põldroo, kelle vasaku-
kaelast mängu võib võrrelda
vaid Chuck Berry paremakäe-
lise mänguga.

Heigo Mirka madalad bassi-
toonid ja mehine hää peaksid
vallutama iga neiu südame.

ROCK'N'ROLL
VALLUTAS TPI

Ja lõpuks Harri Kõrvitsa
trummipulkade optimistlik
rütm, mis annab tausta kogu
ansambli «Rock-Hotelli» loomin-
gule.

Kontserdid kestsid kokku üle
kahe tunni. Rohkem kui 40 lu-
gu, mida kuulas kokku üle
1500 inimese, võitsid paljude
poolehoidu. Kõlasid sellised igi-
haljad palad nagu Jerry-Lee
Lewise ettekandes tuntuks saa-
nud «Whole Lotta Shakin'
Goin'on» ja «The Great Ball of
Fire», Carl Perkinsi «Blue
Swede Shoes», Freddie Cannoni
ja Tommy Steele «Tallahassee
Lassie», Bill Haley «Rock
Around the Clock». John Len-
noni mälestusele pühendati
«Rip it Up».

Tore on meenutada Kalju
Terasmaa ja Tiitu Variku
rock'n'rolli töötlust «Sa möö-
du vaid, jää seisma nur-
gal...», samuti M. Kappeli
duot publikuga, mis kandis
nime «Valencia» jpt.

Publik jäi rahule. Paistis, et
ka «Rock-Hotelli», igatahes kin-
nitas seda Ivo Linna: «Publik
oli üle ootuste tore, kuid akus-
tika... Kõrjaks pole saal
«Estonia» ja ega meiegi süm-
fooniaorkester ole. Mis puutub
Glehni lossi, siis peod seal
meeldivad, rahvas tantsib, kee-
rutab tolmule üles, nii et tunni-
se laulmise järel läheb hää-
karedaks ja kurk kuivab. Pä-
rast pidu pühime pillidelt tol-
mu ja jääme ootama uut kutsset.
Paremaks aga olukord ei lähe
ja pole oodatagi, ka Pihlamägi
ei suuda kogu aeg tolmule püh-
kida.» Ja veel Ivo Linnalt:
«EÜE publik on «kainelt õel-
des» mõnus. Mõningad aga ta-
havad ja karjuvad punki,
«Propat». See on purjus inime-
se maitsealge tekst. Punk on
jama ja mõttetu ja üldse pole
selles muusikast lõhnagi.
Rock'n'rolli meile aga meeldib
mängida. Miks? Sest see tõm-
bab, ühendab meid, sellest
muusikast saab rahulduse. Ja
ka punt on mõnus. Koolis män-

giti «Kellarokki», sellest sai
alguse minu huvi rock'n'rolli
vastu. Arvan, et Eestis pole
peale Tõnis Mäe kedagi teist,
kes võiks sellist muusikat laul-
da. Aga ta moonutab palju
laulusõnu, laulab, mis pähe tu-
leb. Minu südametunnistus se-
da ei lubaks.

Meie saame eestikeelsed sõ-
nad Aimalt, Käolt, Mirkalt,
Arderilt, Reet Linnalt. Laule
õpime enamasti lindilt. Kappel
ja Põldroo on hea kuulmisega
mehed.

Kontserte anda meeldib, esi-
nenud oleme näiteks ka Saa-
remaal. Mind tõmbab see sün-
nimaa pind ja kodukandis ooda-
takse.

Minna ja ajakirjandus? Ku-
nagi oli jah plaanis, nüüd on
ammu ununenud. Ega minust
polekski vast ajakirjaniku või
kirjandusnime saanud, kuigi
tegin paar lugu omal ajal TRÜ
lehele. Muusika tõmbas rohe-
kena. Kui oleksin kuskil toime-
tuses istunud, poleks muusikale
aega jäänud. Ajakirjandus aga
tuleb üldiselt muusikale kasuks,
tutvustab seda, aitab lugejate
silmaaringi laiendada.»

Siis astus ligi ka Heigo Mir-
ka ning jutt läks hobidele. Tore
oli kuulda, et mõlemad me-
hed armastavad kodu süüa
keeta. «Oppinud me seda kus-
kil ei ole,» kinnitasid nad, «aga
meie tööpäev algab enamasti
õhtuti, naised on meil aga päe-
val tööil, järelikult peame ise
endale lõunat valmistama.»
«Olen isegi täidetud haugi proo-
vinud teha, päris hea tuli,» üt-
les Ivo Linna. «Kogun veel biit-
lite plaate. Varietees laulda ei
taha, see on kurnav. Töö lõ-
peb alles kell neli öösel. Sama
edukalt võiksin taldrikutega
laulada vahel joosta.»

...Ja jälle kõlab Ivo Linna
ja «Rock-Hotelli» esituses: «Olen
sangar seiklusfilmis, oleme san-
garid rock'n'rollis...»

Pressiklubi president
RAINER GORNISCHIEFF
KÜ-91

Oine vestlusring vabal teemal

Kas on õige, et öösel kell
kaks hakkab üks lõbusast selts-
konnast lahendama rakendus-
mehaanika koduülesannet? Kõ-
lavad aegad ja protestivad
noorte daamide hääled: «Ei
võil!» «Ei lase!» «Maha!» Al-
gavad kitarrisõrmitused. Kired
vaibuvad. Üks tudeng, kel on
ilmselt ikka veel südamel ra-
kendusmehaanika, teatab selts-
konnale oma sooviloo. Kõik
kuulavad. Saabunud vaikus
kõlab minu hää: «Ma ei kuule,
et keegi millestki vestleks!»

Minu ammuseks unistuseks on
kirjutada artikkel teemal «Oine
vestlus». Ootan, pastakas näpus.

Mõned lausekõlksud. Edasi
teatab nõrdinud daamihää, et
sellise seltskonnaga ei saa ku-
nagi midagi korralikku korda
saata. Üks tudeng väidab, et
ühised kino-, teatri- ja näituse-
külalused, mida sageli ette võe-
takse, ongi parim variant ühi-
seks ajaveetmiseks. Rahulole-
matu daam püüab tõestada, et
nendel pole erilist väärtust oma-
loominguliste ettevõtmiste kõr-
val. Noor inimene ise saadab
korda midagi ilusat, pakkudes
endale ja teistele esteetilist
naudingut — selline peaks ole-

ma eesmärk. Kolmas tudeng
konstateerib probleemid tõsisust
ja mitmetahulisust. Kas peod on
eneseväljenduseks või põhjali-
kuks väljaraputamiseks, et po-
leks tukkumist ja rutiini? Nen-
dest võib tekkida kerge küllas-
tus.

Naishääled teatavad kurva
fakti: diskoõhtutel pole midagi
muutunud. Seisavad poisid, kes
ei sõanda või ei viitsi astuda
konkreetsed sammud, ja tüdrukud,
kes ootavad oma õnnetun-
di nagu Nataša Rostova esime-
sel ballil. Meie seltskonnas on
aktiivsed inimesed. Meie Nata-
šad ei kohku ka arglikke And-
reid tantsima kutsumast. Kuid
sellised õhtud ei pakugi meile
eriti midagi.

Kavandatakse plaane talvi-
seks vaheajaks. Ettepanekuid
on mitmeid ja huvitavaid. Sõit
ta koos kusagile kaugele ja
vaadata seal oma käe peal rin-
gi, käia suusamatkal jne. Seega
on meil tahtmine teha midagi
sellist, mis oleks muu kui soo-
me saun.

Agressiivne daam ei usu meie
plaanide täitumisse. Kostab ise-
gi arvamusi, et aastad muuda-

vad inimese teovõime ja vaimu-
erkuse nürimaks. Kas tõesti
vanusevahe (3—4 aastat) män-
gib antud juhul nii suurt rolli,
mõtleb endamisi.

Elu näitab, et me ei jää aja
möödues muutumatuliks. Me
muutume pidevalt, kujuneme.
Vahest see toobki kaasa meie
sõprade seltskonna ühiste ette-
võtmiste sisu muutumise?

Üks viimaseid mõtteid hiliste
tundide vestlusringis on prob-
leem meie grupi kestvusest. Eri-
arvamuste tekkimine ja tõeks-
pidamiste uuenemine võib välja
viia meie aktiivse seltskonna
lagunemiseni. Minna üldiselt
kahtlen selles, aga oma arva-
must välja ütlemata ei kirjutan.
Ja tõesti — miks peakski üks
mikrokollektiiv olema igikestev?
Kui oleme üksteiselt üle võtnud
kõik hea ja järgimist vääriva,
siis...?

Sõnakas tudengimeiu teatab,
et jääb oma esialgse otsuse
juurde: sellise seltskonnaga pole
enam midagi koos teha. Ta
lahkub. On juba väga hilja.
Minna haigutan. Seda teevad ka
teised. Panen punkti.

JAANA STROOM

*

Head uut aastat!

*

KES MIDA
JA
MIS KEDA
SOOVIB

* Meie peahoone välisüks:
«Olen üleni läbipaistev, see-
pärast on liigne luksus, et ma
peale selle ka veel avanema
peaksin. Ühtlasi soovin kaitsta
valvelauatädisid külma- ja tu-
bakasuuhoojuste eest.»

* Söökla küsitlusaparaat:
«Täna ka edaspidi kõiki jul-
geid nupule vajutajaid. Soovin,
et varsti ka minu jah-nupp
rohkest vajutamisest rikki lä-
heks. Selleks rohkem initsia-
tiivi söökla poolelt.»

* Instituudi tualettruumid:
«Meie väljanägemise järgi on
raske ära arvata, et tegemist on
tehnikateaduste tempeliga. Nüüd
lõpuks saavad ka mittesuitse-
tajad omal nahal tunda, kui
raske ja ebatervislik see suitsu-
mehe (-naise) elu on. Soovime,
et ka suitsutajad samuti seda
ükskord mõistaksid. Mida va-
rem, seda parem!»

* Ajalehtede müügi lett II
korpuses: «Soovin hakata ole-
mas olema. Põhiline — funktsio-
ioneerima. Esialgu luban, et
kogu kaup tuleb letti peale. Kõi-
gepealt vajan materiaalset vas-
tutajat. Töö soodustatud tingi-
mustel. Tasu kokkuleppel,
Põõrduda kaadriosaakonda.»

ÕPPEJÕUD: Milline on filosoofia põhiküsimus ja millisest kahest küljest võib teda vaadelda?

ÜLIÕPILANE: Esimeseks küljeks on klassikute teoste lugemine, teisest küljest aga võib kasutada ka õpikut või muud lisamaterjali.

ÕPPEJÕUD: Miks tähtsasti välja mateeria uus definitsioon?

ÜLIÕPILANE: Metafüüsiline mateeria definitsioon oli iganenud ja kulunud, ta kutsus esile kriisiolukorra füüsilikes

ja sellepärast tuli ta uuega asendada. * * *

ÕPPEJÕUD: Kuidas subjektiivsed idealistid mõistsid ruumi?

ÜLIÕPILANE: Subjektiivsetel idealistidel on ruumi vaja aistingute ridade hoidmiseks ja korrastamiseks.

ÕPPEJÕUD: Mida võite meile rääkida subjekti ja objekti dialektikast tunnetuses?

ÜLIÕPILANE: Subjekti dialektika ehk subjektiivne dialektika on üks dialektika osa

ehk element nüsamuti nagu objekti dialektika ehk objektiivne dialektikagi.

Vestuseid filosoofiaseminaridest kogunud õppejõud HELI KOTTILA

* Kord vedanud Õpetaja ja Õpilane kihia. Õpetaja väitnud, et ta teeb Õpilasele selgeks kõrgema matemaatika. Õpilane väitnud vastu, et ei tee ilka küll.

Kihlvedu kestab siiani...

* Õppejõud: «Palun ärge kunagi ajage segamini mõisteid «magus» ja «hapu».

Üliõpilased: «Juba ajasimegi...»

Õppejõud (inestunult): «Ja mis sellest siis välja tuli?»

Üliõpilased: «Magushapu...»

* «Palun vastake ÜHE SÖNAGA, kas te olete eksamiks õppinud või ei!»

«Vaadakeseltsineesprofessor asioliselsethakkasinjustõppima kuiminujuurdetüüminukõigeparemsõberkedamapelnudjühavilisteistaastatnitudjashime...»

* «Oma rumaluse varjami-seks oli ta sunnitud lõpetama

kaks ülikooli ja kaitsma väitekirja. Ainult mina üksinda tean, kui rumal ta tegelikult on.»

* ..... JÄÄVUSE SEADUS.

..... ei teki ega kao, lähed vaid ühest olekust teise.

Mis see võiks küll olla, kas ARMATUS, ENERGIA, RAHA, KUULSUS, TERVIS, ALKOHOL, LAISKUS, RUMALUS või veel midagi muud?

REIN MÄGI

KES SOOVIB VAHETADA?

Kogutakse kõike: märke, marke, kerke, purke, orke, harke. Mõni kogub raamatuid, mõni raamatukaasi või raamatu järjekordseid, mõni raamatupidajaid, mõni sõbra raamatuid. Mul üks tuttav kogub plaate. Ei — mitte seinaga pörandaplaate, hoopis heliplaate kogub ta ja neid ka range valiku põhimõttel. Ta kogub ainult välimisema plaate, bändide omi. Tal on juba kolm plaati. Ta on tipis esimesel kursusel ja on saanud kolm stippi. Võib-olla saab ta kevadeks kümme plaati kokku, juhul, kui enne stippi ära ei võeta.

Tuttavaid rahakogujaid on mul palju. Kes kogub vana raha, kes hõberaha, kes olümpia-

raha, kes valeraha. Üks kogub igasugust raha, hoiukassasse, raamatu peale. Ta pole selle hobid pärast endale isegi tekaseid ostnud.

Üks tuttav kogub oma pruutide pilte. Tema juures on igav ajakirju vaadata, kõik naiste pildid on miskipärast välja loigatud. Tal pidavat ulakas öde olema, nagu ta ütles.

Mina olen ka kolleksionäär. Mina kogun tühjaks pigistatud hambapastatuube. Nad on täitsa nagu skulptuurid. Mul on paar väljamaa oma kah: «Pepsodent», «Ox ygenol», «Pomarin», «Kolyos» ja «Florena». «Pepsodenti» on kaks, kes soovib, võime vahetada.

(POOLELDI) TUNTUD ÜTLEMISI

* Veni, vidi, vici — tuln, nägin, võtsin.
* Mitte näha Napolit... ja edasi elada.
* Kõik ühe, üks kõige eest.

PARIM ÄRATAJA

Kui osa äratuskellade põhipuuduseks on see, et nad liiga vaikselt mängivad, siis teise osa puudus on vastupidine — kell äratab korraga kõik toa-

* Alati on olemas mingi väljapääs, tihti osutub selleks... sissepääs.

* Terves kehas terve vaim, poolikus — poolik vaim.

* On hea, kui inimesel on pea otsas, kuid veel parem, kui pea küljes ka inimene on.

* «Omn on nagu kristallvaas,» arvasid oma õnne sepad, va-sarad kõdes.

* Oigem tagasihoidlikud! Kuid kas meil on ka, midagi tagasi hoida?

* Kas teil häbi ei ole... hõbeneda!

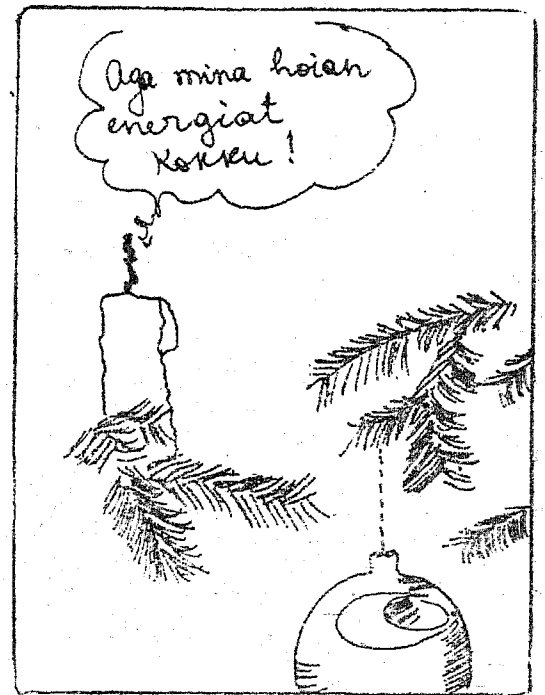
korteris, maja- ja kvartali-naabrid.

1710. aastal (tegelikult küll aastal 1210, sest siis on asi enam usutav) Pariisis korraldatud äratuskellade festivalil tuli esikohale magnetofoniga

ühendatud ärataja, kus lõputu lint kordas tasasel sõnal ikka ja jälle:

«Ma siis lähen koos teie rahaga ja riietega? Ma siis lähen koos teie raha ja riietega? Ma... koos...»

ÕNNE
TÖIS JA
ÕPINGUIS
NING
EDU
ISIKLIKUS
ELUS

▲ «Ohtulehe» karikatuurivõistlusele lisaks.

NAERATUS HUULIL

Sportljalatsite leti taga seisab noor kena müüja, naeratus huulil. Ta ju teab väga hästi, et ostjatega tuleb viisakalt ja korrektselt ringi käia.

Ligi astub üks ostja.

— Vabandage, mis numbreid teil neid ketse on?

— Kolmkümmend üheksa, vastab müüja, noor ja kena, naerusuine.

— Aga kas teil numbrit kolmkümmend viis ei ole?, kostab küsimus samast suust.

— Ei ole, vastab neiu, naeratus huulil.

— Aga kolmkümmend kuut järsku on?

— Ei ole, on ainult kolmkümmend üheksat, vastab kena müüja.

— Aga kas teil kolmkümmend nelja ei ole? kõlab küsimus ikka samalt ostjalt.

— Ei ole, nendest ketsidest on ainult numbrit kolmkümmend üheksa, vastab noor müüja, naeratus endiselt huulil, ainult nägu mõnu kõrvalmaiguga, kuid naeratama ju peab — müüja kütse-eetka.

— Aga olge kena tütarlaps, vaadake, järsku vedeleb kuskil mõni paar kolmkümmend viit? küsib ikka seesama klient.

— Ei ole, ma eile vaatasin, vastab noor kena naerusuine müüja ostjale.

Sellise ammendava vastusega jääb ostja rahule ja lahku kauplusest rahuldama sooviga.

Ligi astub järgmine ostja ja küsib:

— Mis numbreid teil neid ketse on?

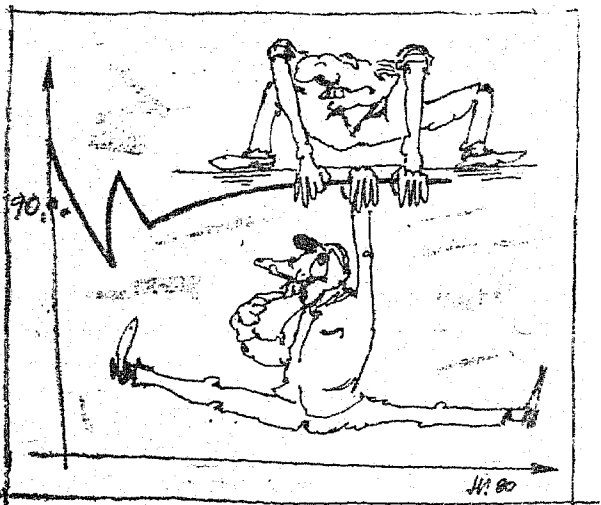
— Airtult kolmkümmend üheksat, vastab müüja lahkest naeratades.

— Aga kas teil numbrit nelikümmend kuus ei ole? küsib see teine ostja.

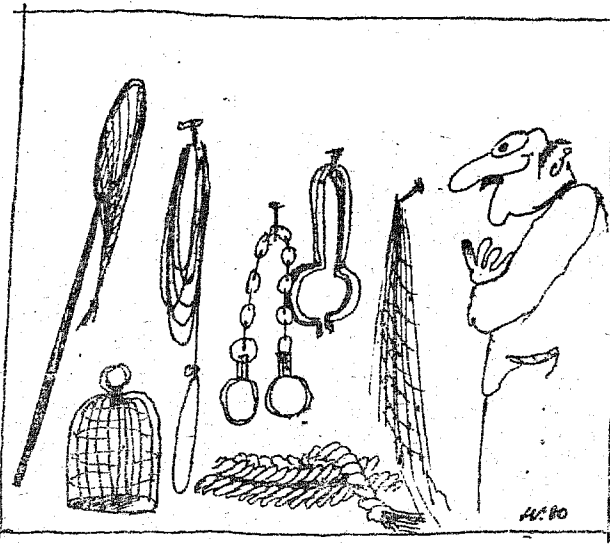
— Ei ole, aga meil on kolmekümne kolmandat numbrit varbavahesid ja viiekümne esimest numbrit suusahüppesaapaid, kas kirjutan tšeki välja? küsib noor müüja, naeratus huulil.

ERKI URVA

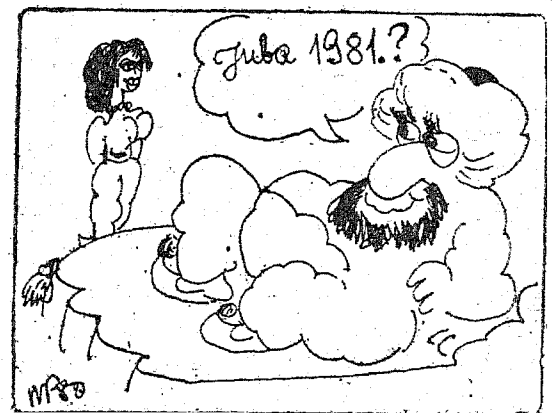
TP-s OLI LUGEDA, ET...

... On stabiliseerunud õppedukuse näitajad. Joonistanud HARVI VARKKI.

... Meil on terve kompleks ettevõtmisi, et vähendada üliõpilaste väljalangemust.

▲ Haareminaljad. Joonistanud PEETER PUNGAR.